

POTWARZYĆ (7) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w potwarz); a *pochylone*.

inf potwârzyć (1). ◇ *praet 1 sg m* -m potwârzył (1). ◇ *2 sg m* -ś potwârzył (1). ◇ [3 *sg f* potwârzyła.]
◇ *3 pl m pers* potwârzyli (1). ◇ *impers praet* potwârz(o)no (2). ◇ *part praet act* potwârzywszy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

Falszywie, oszczerczo oskarżyć; calumniari Vulg [kogo] (7) : mowcie o mnie przed Pánem y przed pomázáncem iego/ ieflim kiedy kthoremu z was wziął wołu álbo Oslá: ieflim kogo pothwarzył/ Ieflim kogo wćifnął *Leop 1.Reg 12/3*; Cefarzowa [...] przez Belifáriuía Hetmáná/ potwarzywfzy Silweryuía wygnáá z Rzymu/ y ná wygnánie w cudzá ftronę pośláá. *SkarJedn 136*.

potworzyć o kogo, o co (2): *SeklWyzn 4v*; Szukáli tedy obyczáiow rozmáitych kthoremiby zábieżeli/ áby dyabel y ludzie nie mogli ich o trzy Bogi potwarzyć. *GrzegRóżn Fv*.

[*potwarzyć kim [= o kogo]*: [*pani Katyliná, oskarżywszy jedná poddaná o cudzołóstwo, poniewáz ta urodziła trojaczki, sama w krótkim czasie powiła dwojenáscie dziatek*] Co potym widzac/ z zálością tego wzywáá/ pámiętáiac ná to iż poddaná fwą trzemá mężmi potwarzyłá/ boiác fie iż onę z iej wláfnych vft dwunáciá mężow potwârzáć będą. *HistOtton 120v*.]

potwarzyć w czym [= o co] (1): Z przyrodzenia fie przez Wiłłę tráfiłá Ráfá/ y w ziemi kámienia żyłá. Przez to kámienie zdawná Wiślny vpor/ Przedárł sobie tor. Więc w tym złe wrogi potwarzyli fliśi/ Mieniác że Wiłłę zámiotáli bieśi. *KlonFlis G2*.

A cum inf „być” kim (1): Ta ieft Svmmá krotko opifána ftych przyfiąg/ naktore mię iawnie przimvřáno [...] a yżem ich nieczinił Heretikem mię być potwarzono *SeklWyzn 4v*.

W połączeniu szeregowym (1): A iufz thu będziez batzył/ iżem nic nieodmienił/ áni przytzyñił/ iákośmię ty niepobożnie potwarzył/ zefromocił/ y s háñbił. *KrowObr 206*.

Zwrot: »niepobożnie potwarzyć« (1): *KrowObr 206 cf W połączeniu szeregowym*.

Synonimy: *obełgać, obmowić, obrazić, osławić*.

Cf POTWARZENIE, POTWARZONY